

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΙΕΡΑΡΧΗΝ
ΑΓΙΟΝ ΠΑΝΑΡΕΤΟΝ,
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΠΑΦΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(οὔ ἡ μνήμη τῆ 1ῆ Μαΐου)

Συνετέθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθῶνος

* 2000 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΙΕΡΑΡΧΗΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΝΑΡΕΤΟΝ,
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΠΑΦΟΥ

* * *

Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ τροπάριον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἀρετῶν ὑπενδυθείς θείαν χλαῖναν, ποιμὴν τῆς Πάφου θαυμαστός ἀνεδείχθης, Πανάρετε καὶ μέγιστος εὐχέτης πρὸς Θεόν· ὅθεν αἰτουμένων σου, μὴ παρίδης δεήσεις, ἀλλὰ ταύτας πλήρωσον, ὡς φιλότεκνος πάτερ, καὶ πάσης ῥύου θλίψεως δεινῆς, διδοὺς ἐκάστῳ, ψυχῆς τὰ συμφέροντα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῶύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' ψαλμός, μεθ' ὃν ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
“ Σκήνωμα πάσης ἀρετῆς δεῖξόν με, Πάτερ. Ἀ(θανάσιος)”.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στολίσας ἐκ παίδων ταῖς ἀρεταῖς, ψυχὴν σου ἐδείχθης, οἶκος πάντερπνος τοῦ Χριστοῦ, Ὄν Πάτερ Πανάρετε δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτουμένων πρεσβείας σου.

Κρατήσας τοὺς οἶακας τῆς ψυχῆς, λιμένι ὠρμίσθης, Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἧς πάντας ἀξίωσον εὐχαῖς σου, τὸν Ἰησοῦν ἱκετεύων Πανάρετε.

Ἡράσθης τὴν ἔνθεον βιοτὴν, σειρῆνας διώξας, ἀμαρτίας πάτερ μακρὰν, ψυχῆς σου διὸ καταξιώσαιο, καὶ τοὺς τιμῶντάς σε οὕτω πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον

Ναοὺς τοῦ Δεσπότη πανευπρεπεῖς, ἀνάδειξον Μῆτερ, τοὺς εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, ἐκ πόθου τιμώντων καὶ βοώντων, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ "Χαῖρέ" σοι Ἀχραντε.

Ῥιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥφθης ἄμωμος πάτερ, ἐν τοῖς Θεοῦ κρίμασιν, ὅθεν ἠξιώθης γενέσθαι, ποιμὴν θεσπέσιος, διὸ ἰκέτευε, Ἀρχιερέα τὸν μέγαν, ὅπως καταπέμψειε, χάριν τοῖς τέκνοις σου.

Μακρυνθεῖς τῶν γηϊνῶν, καὶ τῶν φθαρτῶν Ἄγιε, γέγονας ὡς ἄγγελος θεῖος, πάτερ Πανάρετε, ὅθεν δεόμεθα, τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκκαθάροις, τοῦ Χριστοῦ ὀνόματος, μνήμην δωρούμενος.

Ἄγαθῶν ἐντροφήσας, τοῦ οὐρανοῦ ἄγιε, ἔτι τῆς φθορᾶς περιφέρων, σῶμα ἀξίωσον, πάντας τοὺς δούλους σου, καταπολαῦσαι ἐντεῦθεν, ὧν Χριστὸς ὑπέσχετο, θείων τροφήσεων.

Θεοτοκίον

Πρὸς Θεὸν αἶρε χεῖρας, ὑπὲρ πιστῶν Ἀχραντε, ὅτι πρὸς Αὐτὸν παρῶρησίαν, σὲ πεπλουτήκαμεν, καὶ καθικέτευε, ἀμαρτιῶν τῶν ποικίλων, δοῦναι τὴν συγχώρησιν, ὡς Πολυέλεος.

Διάσωσον, τοὺς δεομένους σου πάσης ἀνάγκης, ὡς φιλότεκνος πάτερ Πανάρετε, καὶ αἴτησαι τὴν τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων ὑγείαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τῆς Πάφου ποιμὴν ἐδείχθης θεονούστατος, ἀγάπη πολλῇ καὶ θαύμασι κοσμούμενος, δι' ὧν ἀπελαύνεις αἰεὶ τὰς νόσους Πανάρετε, καὶ τὴν εἰρήνην ψυχαῖς, χαρίζη ἀδιάσειστον.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἀδιάλειπτον ἔσχηκας, τὴν εὐχὴν Πανάρετε ὅσιε, ἦν παράσχου ὥσπερ δώρημα, τοῖς ἐπιθυμοῦσιν ἐν ἀπλότητι.

Σάλον κόπασον ἅγιε, τὸν ἐπεγειρόμενον ἐκ τῶν θλίψεων, καὶ λιμένι ἐγκαθόρμισον, τῆς Χριστοῦ εἰρήνης τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἡ ζωὴ σου μακάριε, ἔμπουν Εὐαγγέλιον ἀναδέδεικται, καὶ κανῶν βίου χριστόφρονος, οὗ τοὺς αἰτουμένους σε ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Σωτηρίαν Πανύμνητε, δίδου τοῖς ὑμνοῦσί σου τὰ θαυμάσια, καὶ τὴν σάρκωσιν δοξάζουσι, Λόγου τὴν ὑπέρολογον Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Αἶρε ἀφ' ἡμῶν, τῆς σαρκὸς πάτερ τὸν πόλεμον, καὶ τοῦ Πνεύματος κατάστησον, τὴν εἰρήνην, ὅπως σε γεραίρωμεν Πανάρετε.

Ῥῦσαι τῶν παθῶν, ψυχολέθρων πάτερ τέκνα σου, πᾶσιν ἀπάθειαν δωρούμενος, καὶ τῷ Δεσπότη, τὰς ψυχὰς ἡμῶν συνάρμοσον.

Ἐλαιον Χριστοῦ, ταῖς πληγαῖς ἡμῶν ἐπίχεε, πάτερ Πανάρετε πρεσβείαις σου, Σαμαρείτου, τοῦ καλοῦ ὡς ἀφομοίωμα.

Θεοτοκίον

Τήρησον ἡμᾶς, πειρασμῶν Παρθένε Ἐχραντε, καὶ λογισμοὺς πόρρω ἐκδίωκε, θεία μνήμη, τοῦ Υἱοῦ τοῦ γλυκυτάτου σου.

Ὡιδή στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἡγώνισαι, κατ' ἐχθροῦ Πανάρετε, καὶ ἐστέφθης ἀφθαρσίας τῷ στέφει, ὅθεν ἡμᾶς, πειρασμοῖς ἐμπεσοῦσι, ταῖς πατρικαῖς σου εὐχαῖς ὑποστήριζε, καὶ δὸς τὸ τέλος ἀγαθόν, ἵνα πόθῳ τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Συνέδησας, ἀσθενὲς σαρκίον σου, τῇ ἀλύσει ὡς μισόψυχον κύνα, καὶ ἐν κρυπτῷ, σοὺς ἀγῶνας ἐτέλεις, διὸ Κυρίου τὸ ἔλεος εἴλκυσας, Ὅν πρέσβευε διὰ παντός, ὑπὲρ τέκνων σου πάτερ Πανάρετε.

Δεδώρηται, ὁ Χριστὸς σοι δύναμιν, πρὸς καθαίρεσιν τειχῶν ἐναντίων, καὶ τὴν ψυχὴν, κατεχάλκευσε πίστει, εἰς πειρασμῶν ἀντοχὴν ἀγιώτατε, διὸ ὡς πείρα στομωθεῖς, ταῖς εὐχαῖς σου ἡμᾶς καταπλούτισον.

Θεοτοκίον

Ἐλέησον, μητρικῇ ἀγάπῃ σου, σὰ ἀνόητα καὶ πίπτοντα τέκνα· καὶ γὰρ Ἄγνη, εἰ αἰεὶ ἐν τῇ πτώσει, καὶ ἀμαρτίας πολλαῖς διακείμεθα, οὐ θέλομεν τὴν ἀπὸ σοῦ, καὶ Χριστοῦ αἰωνίαν διάστασιν.

Διάσωσον, τοὺς δεομένους σου πάσης ἀνάγκης, ὡς φιλότεκνος πάτερ Πανάρετε, καὶ αἰτήσαι τὴν τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων υἰεῖαν.

Ἐχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Τὸν Χριστὸν ἐκ παιδὸς ἐφαψάμενος, ἕως γήρως Πανάρατε
ἔσχηκας, θησαυρόν σου, καὶ τῆς καρδίας μόνον ποθητόν, διό,
ἀντημείφθης παρ' Αὐτοῦ, θαυματουργίαις ἱεραῖς, καὶ σημείοις ἐν βίῳ
σου· ὅθεν μὴ διαλίπης, πάντοτε ἱκετεύειν, ὑπὲρ τῶν πόθῳ σου ἀεὶ,
ἐκζητούντων πάτερ δέησιν.

Προκείμενον. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχος. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14 - 19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. Οὐδὲ
καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
λυχνίαν καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς
ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα
καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε,
ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον ἢ τοὺς Προφῆτας. Οὐκ ἦλθον
καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μίᾳ κεραΐᾳ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ
Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν
τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος
κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ
διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ.β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὡς σοφός τις ἔμπορος, τὴν Βασιλείαν Κυρίου, ἀρεταῖς ἠγόρασας, καὶ σαυτὸν ἐκόσμησας ἱερώτατε· τῶν παθῶν γέγονας, κύριος ἐν γνώσει, καὶ λαὸν Θεοῦ ἐποίμανας, πάτερ Πανάρετε, δεσμευθεὶς βαρεῖαις ἀλύσεσι· διό καὶ κατηξίωσαι, τῆς θαυματουργίας ἐν βίῳ σου· ὅθεν φιλοτέκνως, ἰκέτευε τὸν εὐσπλαγχνον Θεόν, Πάφου πανάριστε πρόεδρε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰλέωσαι τὸν Κτίστην, ἱεράρχα Πανάρετε ὑπὲρ δούλων σου, καὶ γὰρ ἐν ἀμαρτίαις, τὸν χρόνον σπαταλῶμεν, καὶ οὐ μνήμην λαμβάνομεν, τοῦ ἐπὶ θύραις Κριτοῦ, καὶ ὥρας τῆς ἐσχάτης.

Ξενίζει ὁ σὸς βίος, τοὺς φοροῦντας τὴν σάρκα ταύτην τὴν ἔνυλον, ὅτι ὡς ὑπὲρ φύσιν, διῆλθες κόσμον πάτερ, καὶ ὡς ἄγγελος ἔζησας· οἰκῶν δὲ νῦν οὐρανοῦς, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθου.

Ὁ νόμος τῆς ἀγάπης, ἦν ἡ στάθμη τῶν ἔργων σου ἀγιώτατε, ὃν δίδου ὥσπερ κλῆρον, σὺν φόβῳ τοῦ Δεσπότη, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σύμβιον, ὅπως ὡς τέκνα Θεοῦ, αἰεὶ περιπατῶμεν.

Θεοτοκίον

Νοσοῦσάν μου τὴν σάρκα, καὶ ψυχὴν τὴν συμπάσχουσαν Παναμώμητε, ἰάτρευσον ὡς οἶδας, εὐχαῖς ταῖς μητρικαῖς σου, ἰατρὸν ἢ κυήσασα, παντὸς τοῦ κόσμου Χριστόν, Ὁν πίστει προσκυνοῦμεν.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Μνήμην θανάτου, τὴν ἀλεξίμαρτον δίδου, τοῖς τιμῶσί σε Πανάρετε πάτερ, ταύτη γὰρ συνέζης, Χριστῷ ἐσταυρωμένος.

Ἐν μέσῳ κόσμου, ὡς ἀσκητῆς ἠγωνίσθης, καὶ ἀπειλήφας ὦ Πάτερ τὸ στέφος, διὸ κατευλόγει, τὴν ἄσκησιν σῶν τέκνων.

Πάση δυνάμει, ἐν κρυφίῳτι μέλι, χρισταρέστων ἀρετῶν κατειργάσθης, ὅθεν νῦν συμμάχει, Πανάρετε σοῖς δούλοις.

Θεοτοκίον

Ἄκουσον Μῆτερ, τὸν στεναγμὸν τῆς καρδίας, καὶ προσδέχου μετάνοιαν σοῦ δούλου, δάκρυα διδοῦσα, ἀποπισσοῦντα ῥύπους.

Ῥιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ στόμα ἡμῶν πλησον, ἀληθείας πάτερ, ὁ τοῦ ψευδῶς ὀρκισθέντος ἀπύλωτον, φράξας σῆ θεία προστάξει, στόμα Πανάρετε.

Ἐν ἐξομολογήσει, βίον περαιῶσαι, τοὺς αἰτουμένους σου Πάτερ ἀξίωσον, ὥσπερ τῷ πρώην Καρπάθου, σὺ ἐξηγόρευσαι.

Ρημάτων ἀποροῦντες, πρὸς εὐφημισμὸν σου, πάτερ Πανάρετε γόνατα κλίνομεν, καὶ πρὸς Δεσπότην σε πρέσβυν θερμὸν προβάλλομεν.

Θεοτοκίον

Ἀξίωσον Παρθένε, σὺν τῷ Παναρέτῳ, καὶ τῶν Ἁγίων ἀπάντων στρατεύμασι, παρασταθῆναι Κυρίῳ, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ

Μεγαλυνάρια

Χαίροις Πάφου θεϊε ἀρχιερεῦ, ἀρετῶν δοχεῖον, καὶ θαυμάτων ὁ αὐτουργός, χαίροις ὁ ἀσκήσει βιώσας θεαρέστῳ, τῆς Κύπρου πάσης πρέσβυς, πάτερ Πανάρετε.

Παῦλον καὶ Βαρνάβαν τοὺς ἰδρυτάς, Ἐκκλησίας Πάφου, ἔχων πάτερ πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀρετῆς ἐνθέου ἐπλήσθης καὶ ἀξίως, διάδοχος ἐδείχθης, τούτων Πανάρετε.

Ὡσπερ τὸν παράλυτον ὑγιᾶ, ἔδειξας παμμάκαρ, οὕτω κλίνη ἀμαρτιῶν, κείμενόν με δεῖξον, ὡς ἔλαφον σκιρτῶντα, Πανάρετε πατέρων, ἀρχαίων σύστοιχε.

Ζῶσόν με ἀλύσει τῇ τοῦ Σταυροῦ, ὅπως τῇ νεκρώσει τοῦ Κυρίου ἐκδυνηθῶ, τοῦ ἐχθροῦ παγίδας, φυγεῖν τὰς ψυχολέθρους, καὶ ἀληθῶς βιώσω, πάτερ Πανάρετε.

Νοεραῖς αἰσθήσεσι προσκυνῶ, πάτερ λείψανά σου, ἅπερ κρύπτεις ἄχρι τοῦ νῦν, ὅθεν ὡσπερ κλέπτῃς Πανάρετε κρυφίως, καρποῦμαι τὰς εὐχάς σου, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

εἰδικὸν διὰ τοὺς συνωνύμους τῷ Ἁγίῳ

Πλήσον συνωνύμων σου τὰς ψυχάς, ἀρετῶν ποικίλων, ὧ Πανάρετε ἱερέ, ἵνα ἐν τῇ ἄνω, Σιών συμπαραστῶσι, πρὸ θρόνου τοῦ Δεσπότη, πάτερ φιλότεκνε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τρισάγιον κλπ.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν. Στιχηρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δεῦτε τὸν ποιμένα τὸν καλόν, πάσης ἀρετῆς τὸ δοχεῖον, Πάφου τὸν πρόεδρον, τὸν κλεινὸν Πανάρετον ἐκμιμησώμεθα, καὶ ψυχῶν ἡμῶν ἴασιν, αἰτήσωμεν πόθῳ, ἅμα καὶ τοῦ σώματος οἱ

καχεκτοῦντες δεινῶς, ὅτι ἐκ Κυρίου πλουσίως, εἴληφε τὴν χάριν
θαυμάτων, ὁ ἐν ἱεράρχαις τιμιώτατος.

*Δέσποινα πρόσδεξαι...
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...*

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

*Ἄρετῶν πανάρια δεῖξον σοὺς δούλους,
Ὅσοι σου, Πανάρετε, εὐχὰς αἰτοῦμεν.*